

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GENERAL: 13, Place Albert 1, B - 6530 THUIN

FCI - Standard č.143 / 17.12.2015

Překlad: Ing. Hana Petrusová

DOBRMAN

(DOBERMANN)

ZEMĚ PŮVODU: Německo

DATUM PUBLIKACE PLATNÉHO STANDARDU: 13.11.2015

POUŽITÍ: Doprovodný, obranný a pracovní pes.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 2: Pinčové a knírači, molosové
a švýcarské salašníčtí psi.
Sekce 2.1: Pinčové a knírači.
S pracovní zkouškou.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Plemeno dobrman je jediné německé plemeno, které nese jméno svého tvůrce a prvního chovatele, Friedricha Louise Dobermanna (2.1.1834 - 9.6.1894), který byl výběřčím daní, správcem rasovny, městským odchytačem psů se zákonným právem odchytit všechny volně pobíhající psy. K chovu vybíral z tohoto zdroje zvláště ostré psy. Nejdůležitější roli při vytváření plemene dobrman hráli tzv. "řezničtí" psi, kteří byli na tehdejší poměry relativně čistou rasou. Tito psi, kteří byli předky dnešních rottweilerů, byli smíseni s ovčáckými psy tehdy chovanými v Duryňsku v barvě černé s rezavými znaky. Spojením těchto různých psů F. L. Dobermann vyšlechtil v 70. letech devatenáctého století svoje plemeno: nejen bdělé, ale vysoce ochranné pracovní a domácí psy. Často se používali jako hlídací a policejní psi. Jejich značné využívání v policejních službách tehdy vedlo k přezdívce "četničtí psi". Byli rovněž používáni k lovu větších zvířecích škůdců. Pro uvedené přednosti byli dobrmani už na počátku dvacátého století oficiálně uznáni jako policejní plemeno. Dobrman má být středně velký, silný a svalnatý pes. Navzdory své substanci by měl mít viditelně elegantní a ušlechtilé linie. Musí být mimořádně vhodný jako společenský, obranný a pracovní pes a také jako pes rodinný.

CELKOVÝ VZHLED: Dobrman je středně velký, silný a svalnatý pes. Elegantními liniemi těla, hrdým a vzpřímeným držením, temperamentní povahou a odhodlaným výrazem odpovídá ideálnímu vzoru psa.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Trup dobrmana je téměř čtvercový, především u psů. Délka trupu měřená od výběžku hrudní kosti po sedací hrbol nemá přesahovat kohoutkovou výšku u psů o více než 5 %, u fen o více než 10 %.

POVAHA/TEMPERAMENT: Založením je dobrman přátelský a klidný, velmi oddaný rodině. Je žádoucí střední temperament a ostrost. Je vyžadován střední práh

dráždivosti a dobrý kontakt s majitelem. Dobrman je dobře ovladatelný a s chutí pracuje. Měl by mít dobré pracovní schopnosti, odvahu a tvrdost. Zejména je vyžadováno sebevědomí a neohroženost, rovněž ostražitost a přizpůsobivost sociálnímu prostředí.

HLAVA:

MOZKOVNA:

Silná, proporční k tělu. Při pohledu shora odpovídá tvar hlavy tupému klínu. Příčná linie temene má být při pohledu zepředu přibližně vodorovná a nesmí se svažovat k uším. Horní linie nosního hřbetu bez výrazného přechodu navazuje na horní linii mozkovny, která se směrem k týlu lehce zaobljuje a přechází do linie šíje. Nadočnicové oblouky jsou dobře vyvinuté, ale výrazně nevystupují. Čelní rýha je mírně patrná. Týlní hrbol nemá být příliš nápadný. Při pohledu zepředu a shora nesmějí být strany hlavy vypouklé. Lehká boční klenutí zadních partií horních čelistí a jařmových oblouků musejí být v souladu s celkovou délkou hlavy. Svalstvo hlavy je dobře vyvinuto.

Stop: Mírně, ale viditelně vyznačený.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Dobře vyvinutá, nevyčnívající, spíše široká než okrouhlá, velké nozdry. Černá u černých psů; u hnědých světlejší, odpovídající zbarvení.

Tlama: Tlama musí být ve správném poměru k mozkovně, silně vyvinutá, hluboká a široká. Široce rozevřená má dosahovat až po moláry. Dobrá šíře tlamy musí být patrná i v oblasti dolních a horních řezáků.

Pysky: Mají být pevné a přilehlé k čelistem, což zajišťuje pevné uzavření ústní štěrbiny. Pigment sliznic je tmavý; u hnědých psů odpovídá světlejšímu zbarvení.

Čelisti/Zuby: Horní i dolní čelist silná a široká. Nůžkový skus, 42 zubů dobře postavených a normální velikosti.

Oči: Středně velké, oválné a tmavě zbarvené. U hnědých psů je povolen světlejší odstín. Přilehlá oční víčka by měla být osrstěná.

Uši: Přirozeného tvaru a odpovídající velikosti; nasazené v nejvyšším bodě lebky a ideálně jsou ploše přiložené k lícím.

KRK: Dobré délky a přiměřené k hlavě a tělu. Suchý a svalnatý, pozvolna stoupající, mírně klenutý. Vzpřímeně nesený, aristokraticky ušlechtilý.

TRUP:

Kohoutek: Má být výrazný svou výškou a délkou, zvláště u psů, čímž určuje klesání hřbetní linie směrem k zádi.

Hřbet: Krátký a pevný, dobré šířky a dobře osvalený.

Bedra: Dobré šířky a svalnatá. Fena může být v bedrech delší, protože potřebuje prostor pro sající štěňata.

Zád: Měla by od křížové kosti po kořen ocasu sotva patrně klesat; dobře zaoblená.

Nemá být vodorovná, ani nápadně spáditá, má být dobré šířky a svalnatá.

Hrudník: Délka a hloubka hrudníku musí být v dobrém poměru k délce trupu. Hloubka hrudníku s lehce klenutými žebry má být přibližně 50% kohoutkové výšky. Hrudník je dobré širší s obzvláště výrazným předhrudím.

Spodní linie a břicho: Od konce hrudní kosti k pánvi je spodní linie výrazně vtažená.

OCAS: Ocas je ponechaný přirozené délky, ideálně vysoko nesený v mírném oblouku.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Hrudní končetiny jsou při pohledu ze všech stran téměř rovné, kolmé k zemi a silně vyvinuté.

Plece: Lopatka pevně přiléhá k hrudnímu koši, dobře osvalená, nahoře přesahuje trny hrudních obratlů, uložena co nejvíce šikmo směrem dozadu. S vodorovnou rovinou svírá úhel asi 50°.

Nadloktí: Dobré délky, svalnatá.

Lokty: Pevně přilehlé, nevybočené.

Předloktí: Silná a rovná. Svalnatá. Délka v dobrém poměru k celému tělu.

Zápěstí: Silná.

Nadprstí: Silné kosti. Při pohledu zepředu rovná. Při pohledu z boku jen mírně šikmá.

Přední tlapky: Krátké a sevřené. Prsty dobře klenuté (kočičí), drápy krátké, tmavé.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Při pohledu zezadu vypadá dobrman, v důsledku výrazného osvalení zádi a kyčlí, široký a oblý. Svaly od pánevních přes stehenní a svaly bérce mají být dobře vyvinuté, stehna, kolena a hlezna široká. Silné pánevní končetiny jsou rovné a stojí paralelně.

Stehna: Dobré délky a šířky se silným osvalením. Dobré zaúhlení kyčelních kloubů. Úhel stehen s vodorovnou rovinou je přibližně mezi 80° - 85°.

Kolena: Kolenní kloub je silný a dobře vyvinutý. Je tvořený hlavicemi stehenní a bérceových kostí spolu s čéškou.

Bérce: Středně dlouhé, v souladu s celkovou délkou pánevní končetiny.

Hlezna: Středně silná, rovnoběžná. Bérceové kosti se v hleznech spojují s kostmi nártů.

Nárty: Krátké a postavené kolmo k zemi.

Zadní tlapky: Jako u hrudních končetin jsou prsty krátké, klenuté a sevřené. Drápy krátké a tmavé.

CHODY/POHYB: Pohyb má mimořádný význam pro pracovní schopnosti psa i pro jeho vnější vzhled. Krok je pružný, elegantní, živý, volný a prostorný. Hrudní končetiny dosahují co nejvíce dopředu. Pánevní končetiny dodávají dlouhým vykročením a pružností potřebný posun těla kupředu. Hrudní končetina na jedné straně těla a pánevní končetina na opačné straně se pohybují vpřed současně. Je žádoucí dobrá pevnost hřbetu, vazů a kloubů.

KŮŽE: Pevně na celém těle přilehlá a dobře pigmentovaná.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Srst je krátká, tvrdá a hustá. Pevně a hladce přiléhá a pokrývá rovnoměrně celý povrch těla. Podsada není přípustná.

Barva: Dobrman je chován ve dvou barevných rázech: černá nebo hnědá s rezavými (tríslovými) ostře ohraničenými a čistým znaky. Znaky se nacházejí na tlamě, jako skvrny na lících a nad očima, na hrdle, dvě skvrny na předhrudí, na nadprstí, nártách a tlapkách, na vnitřních stranách stehen, na předloktích a pod ocasem.

VÝŠKA / HMOTNOST:

Kohoutková výška: Psi: 68 - 72 cm
Feny: 63 - 68 cm
Žádoucí je střední výška.

Hmotnost: Psi: cca 40 - 45 kg
Feny: cca 32 - 35 kg

VADY:

Jakákoliv odchylka od výše uvedených bodů by měla být považována za vadu a vážnost, s níž je posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa a na jeho schopnost vykonávat jeho tradiční práci.

- Nedostatek pohlavního dimorfismu; málo substance; příliš lehký; příliš těžký; příliš vysokonohý; slabá kostra.
- Hlava příliš těžká, příliš úzká, příliš krátká, příliš dlouhá, příliš velký nebo příliš malý stop; klenutý nosní hřbet, špatný sklon horní linie mozkovny; slabá spodní čelist; kulaté nebo štěrbinovité oko, světlé oko, oči příliš otevřené nebo příliš hluboko posazené; příliš výrazné líce; volné pysky; uši příliš vysoko nebo příliš nízko nasazené; volné koutky tlamy.
- Hřbet jiný než rovný; pronesený hřbet; kapří hřbet; nedostatečná hloubka nebo šířka hrudníku; příliš nízko nasazený ocas; příliš skloněná zád'; příliš volná nebo příliš vykasaná spodní linie.
- Hrudní končetiny příliš strmé; pánevní končetiny příliš strmé nebo přeúhlené; volné lokty; tlapky postavené příliš blízko u sebe nebo příliš daleko od sebe; kravský postoj, sudovitý postoj pánevních končetin;

otevřené nebo měkké tlapky, křivé prsty, světlé drápy.

- Tříslivé znaky příliš světlé nebo ne jasně ohraničené; nečisté znaky; příliš tmavá maska; velké černé skvrny na končetinách; znaky na hrudi sotva patrné nebo příliš velké; dlouhá, měkká, kadeřavá nebo matná srst. Tenká srst; holá místa.
- Odchylka velikosti do 2 cm od standardu může vést ke snížení známky.
- Neharmonický pohyb, mimochod.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přehnaná bázlivost.
- Každý pes jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Žluté, dravčí oči; nestejně zbarvené oči.
- Předkus; podkus; klešťový skus; chybění zubů.
- Bílé skvrny v srsti; jasně patrná podsada.
- Jedinci, jejichž kohoutková výška se odchyluje více než o 2 cm nahoru či dolů od standardu.

Pozn.:

- Psi (samci) musejí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti k chovu.